

Lali Symon

Emma Vilarasau
Mont Plans
Júlia Bonjoch

Autor i director
Sergi Belbel

Producció
Teatre Romea
i Grec 2023
Festival de Barcelona

Fitxa artística

Autoria i direcció **Sergi Belbel**

Intèrprets **Emma Vilarasau**
Mont Plans i **Júlia Bonjoch**

Veus en off **Joan Carles Gustems** i **Anna Carreño**

Escenografia **Max Glaenzel** i **Josep Iglèsias**

Vestuari **Nídia Tusal**

Il·luminació **Kiko Planas**

Espai sonor **Jordi Bonet**

Caracterització **Helena Fenoy**

Direcció de producció **Maite Pijuan**

Producció executiva **Raquel Doñoro**

Direcció tècnica **Moi Cuenca**

Coordinació tècnica **David Ruiz**

Ajudantia de direcció i regidoria **Anna Carreño**

Perruqueria i maquillatge **Noelia López** i **Alicia Osete**

Tècnic de so **Albert Ballbé** i **Genís Morral**

Caps tècnics del teatre **Sergio Lobaco** i **Raúl Martínez**

Construcció de l'escenografia

Jorba-Miró Estudi-Taller d'escenografia

Confecció del vestuari **Goretti** i **Menchén Tomàs**

Confecció dels telons **Peroni**

Màrqueting i comunicació **Teatre Romea**

Reportatge fotogràfic **David Ruano**

Disseny gràfic **Santi&Kco**

Primera representació al

Teatre Romea l'1 de juliol de 2023

Espectacle en català

Durada **2 hores i 10 minuts**

Col·laboradors **Jorge de la Garza**, **Montibello**

Rowenta, **Zen Eyewear** i **Kumi Sneakers**

Agraïments **Berto Romero** i **Creu Roja Catalunya**

Amb el suport de **Generalitat de Catalunya-ICEC**

Institut Català de les Empreses Culturals

Distribució **Sergi Calleja** (scalleja@focus.cat)

És una coproducció del **Teatre Romea**

i **Grec 2023 Festival de Barcelona**

Sinopsi

Lali és una gran estrella reconeguda i estimada pel seu públic. No és exactament una actriu, sinó més aviat una comedianta. I encara més concretament, una monologuista. Els seus xous, divertits, irònics, i també punyents, delecten les espectadores als teatres i també a la televisió.

El que ningú no coneix és la seva autèntica personalitat, ni la vida privada de l'estrella, Lali Symon. I molta gent es pregunta si ella, que sempre es mostra alegre, enginyosa, directa i desinhibida davant la gent, és igual a dins i a fora de l'escenari.

I així, veurem que, quan s'apaguen els focus i ella abandona l'espai *públic* dels seus monòlegs, es transforma en una altra persona (o potser podríem dir també en un altre "personatge"?) i manté una relació especial i molt intensa amb dues dones decisives per a la seva vida *privada*: la seva mare i la seva filla, a les quals sempre ha mantingut al marge de la seva professió.

A partir d'aquí, la comèdia i la tragèdia s'alternen en tots dos espais, el públic i el privat, amb vasos cada vegada més comunicants.

I la ficció i la realitat acaben encreuant-se de manera gairebé indeslligable.

Paraules del director

No hi ha plaer i responsabilitat més grans per a un autor dramàtic que escriure per a un gran actor o una gran actriu. Tothom, el públic i també els professionals, tenim ben clar que les autèntiques “estrelles” del món de l’espectacle teatral són les intèrprets que cada vespre es deixen la pell damunt de l’escenari. Quan una d’elles va “en cerca d’autor” per a explicar una història personal, els autors ens convertim en els intermediaris (privilegiats) de la seva veu. Aquesta història parteix, doncs, de la voluntat d’una gran actriu de voler anar més enllà de representar un (altre) paper d’una obra prèviament escrita: l’Emma Vilarasau. Dues grandíssimes actrius de dues generacions prou allunyades, la Mont Plans i la Júlia Bonjoch, completen el meravellós tercet.

Heu vingut a veure una obra sobre *la doble vida* d’una estrella del món de l’espectacle, en aquest cas més aviat una comedianta que no pas una actriu dramàtica: la *Lali Symon*, una monologuista especial, excèntrica i ocurrent, que delecta i diverteix el seu públic amb els seus discursos sobre els temes de la vida més actuals i punyents. Sense embuts. Però, què passa quan la Lali Symon acaba el seu monòleg i es treu el maquillatge de la cara? Quina vida té, a fora de l’escenari? Les obsessions del seu personatge coincideixen cent per cent amb les de la seva vida real? Els seus problemes, les seves pors, i també els de de la seva família, l’afecten en el dia a dia del seu art? Volem parlar de la vida, del pas del temps, de les crisis, de les mares i les filles, de les àvies i les netes, del futur negre, de la vellesa i de la mort. Però, sobretot, de l’amor. Pel teatre i per la vida. I, si pot ser, volem provocar-vos també un somriure i alguna rialla, que això és una comèdia. De fet, com la mateixa vida.

Sergi Belbel

Sergi Belbel

Autor i director

Sergi Belbel és una de les figures més rellevants del teatre català. És autor de prop d'una vintena de textos dramàtics, molts dels quals han estat premiats i traduïts a altres llengües. Entre d'altres, ha escrit: *Elsa Schneider*, (1987), *Tàlem*, (1990), *Carícies*, (1991), *Després de la pluja*, (1993), *Morir*, (1995), *La sang*, (dir. Toni Casares, Sala Beckett, 1998), *El temps de Planck*, (dir. Sergi Belbel, Teatre Romea, 1999), *Mòbil*, (2004), *A la toscana* (dir. Sergi Belbel, TNC 2006) i *Fora de joc*, (dir. Cristina Clemente, Club Capitol, 2010). També ha adaptat al català textos com *Fedra*, de Racine, *L'avar* i *Le misanthrope*, de Molière, *Busco el senyor Ferran*, de Jean-Claude Carrière, *Les falses confidències*, de Marivaux i *Caiguts del cel*, de Sébastien Thiéry, entre d'altres.

Com a director d'escena, a més dels seus propis textos, ha estrenat obres com *L'hostalera*, de Goldoni (Teatre Grec, 1995), *L'avar*, de Molière (Teatre Tivoli, 1996), *Testament*, de Josep Maria Benet i Jornet (Teatre Grec, 1997), *Moll Oest*, de Koltès (Teatre Romea, 2002), *El mètode Gronholm*, de Jordi Galceran (TNC, 2002), *Dissabte, diumenge i dilluns* de De Filippo (2003), *Carnaval*, de Jordi Galceran (2006), *Agost*, de Tracy Letts (TNC, 2011) o *Una vella, coneguda olor*, de Josep Maria Benet i Jornet (TNC, 2011). Els seus darrers treballs com a director han estat *El crèdit*, de Jordi Galceran (La Villarroel, 2013), *Caiguts del cel*, de Thiéry (Teatre Condal, 2015), *Fedra* de Racine (Teatre Romea, 2015), *Maria Estuard*, de Schiller (Teatre Lliure, 2016) o *Una gossa en un descampat*, de Clàudia Cedó (Sala Beckett, 2018).

Entre els diferents premis que ha obtingut destaquen el Premi Nacional de Literatura Dramàtica de la Generalitat de Catalunya 1993-95 (*Després de la pluja*), el Premi Born de Teatre 1995 (*Morir*), el Premi Butaca 1996 a la millor direcció (*L'hostalera*), el Premio Nacional de Literatura Dramàtica del Ministerio de Cultura 1996 (*Morir*), el Premi Nacional de Teatre 2000 de la Generalitat de Catalunya per la direcció de (*L'estiu de Goldoni*, TNC, 1999), o el Premi Max de les Arts Escèniques 2002 a la projecció Internacional (*Després de la pluja*), entre d'altres.

Va ser membre fundador de l'Aula de Teatre de la Universitat Autònoma de Barcelona, mentre hi cursava Filologia Romànica. Ha estat professor de Dramatúrgia a l'Institut del Teatre de Barcelona (1988-2006) i director artístic del Teatre Nacional de Catalunya (2006-2013).

Emma Vilarasau

Actriu

Va estudiar interpretació a l'Institut del Teatre i va completar la seva formació a través de seminaris amb John Strasberg i Carlos Gandolfo, així com amb estudis a l'escola de Philip Gaulier de París. La seva trajectòria teatral abasta més de quaranta interpretacions des de 1982, el seu any de debut als escenaris amb *Mort, dimoni i carn*, de Maria Aurèlia Capmany, dirigida per Carme Portaceli (Teatre Lliure, 1982). Al Teatre Lliure va treballar durant un llarg període de temps sota les ordres de Fabià Puigserver, Lluís Pasqual, Pere Planella, Carme Portaceli i Xicu Masó. El 1990 es va posar per primer cop sota la direcció de Sergi Belbel a *Tàlem* (Teatre Romea) i, posteriorment, va repetir amb *El criptograma*, de David Mamet (TNC, 1999); *L'habitació del nen*, de Josep Maria Benet i Jornet (Teatre Lliure, 2003); *Agost*, de Tracy Letts (TNC, 2010-2011); *Els dies feliços*, de Samuel Beckett (Teatre Lliure, 2014); *Fedra*, de Jean Racine (Teatre Romea, 2015) i *Caiguts del cel*, de Sébastien Thiéry (Teatre Condal, 2015 / Teatre Goya, 2016). També destaquen les seves interpretacions sota la direcció d'Ariel García Valdés a *Les tres germanes* (TNC, 2005); Manel Dueso a *Un tramvia anomenat desig* (Teatre Romea, 2000); Lluís Homar a *El barret de cascavells* (Teatre Lliure, 1994); Josep Maria Mestres a *La infanticida* (Teatre Romea, 2009) i *Un matrimoni de Boston* (Teatre Lliure, 2006); Pere Riera a *Infàmia* (La Villarroel, 2016), *Barcelona* (TNC, 2013) i *Desclassificats* (La Villarroel, 2011); Daniel Veronese a *Qui té por de Virginia Woolf?* (Teatre Romea, 2011); Pau Miró a *Un tret al cap* (Sala Beckett, 2017) i *Victòria* (TNC, 2016); Andrés Lima a *La mare*, de Florian Zeller (La Villarroel, 2017); Lluís Pasqual a *Medea*, a partir d'Eurípides i Sèneca, amb versió d'Alberto Conejero i el mateix Lluís Pasqual (2018) i Iván Morales a *La Cabra o qui és Sylvia?* (La Villarroel, 2020). També ha estat dirigida per Sílvia Munt a *Casa de nines, 20 anys després* (Teatre Romea, 2019) i a *Eva contra Eva* (Teatre Goya, 2021), per David Selvas a *Tots eren fills meus* (Teatre Lliure, 2023) i per Josep Maria Mestres a *L'oreneta* (La Villarroel, 2022 i 2023).

La seva extensa trajectòria sobre els escenaris ha estat guardonada amb diversos premis, entre els quals destaquen el Premi Max a la Millor actriu el 2014 per *Barcelona*, el Premi Butaca a la Millor actriu el 2022 per *L'oreneta* i la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya (2015).

Mont Plans

Actriu

Actriu i cantant va fer estudis musicals al Conservatori Sup.de Musica del Liceu i a l'Escola Zeleste. Ha treballat sota la direcció de Calixto Bieito a *Peer Gynt* (Ibsen), de Xavier Albertí a *Tennessee, Vida Privada* (J.M.de Segarra) i *L'hort de les oliveres* (Narcís Comadira), de Lurdes Barba a *Barcelona, mapa d'ombres* (Lluisa Cunillé), de Sergi Belbel a *El temps de Planck* i *Dissabte, diumenge i dilluns* (de Philippo), de Rafael Duran a *El Cafè de la Marina* (J.M.Segarra) al TNC, de Paco Mir a *Políticament Incorrecte* (Ray Conney) i a *De mares i filles* del mateix autor, d'Albert Arribas a *Cadires...* i molts d'altres. També destaquen espectacles de creació i producció pròpies com són *Chaise Longue*, *Les dones som... com som!*, *Com deia aquella* i *L'oblit* (Jordi Montañes). La seves últimes obres han estat *Sembla que rigui* (coescrita amb Oscar Constanti) i *Cadires*, coescrita amb Oriol Genís, que va fer temporada al Teatre Goya el 2022.

Del 1992 al 1996 és part de la companyia "Dagoll Dagom" dirigida per Joan Lluís Bozzo a *Flor de nit*, *Historietes*, i *T'odio, amor meu*, a més de participar a les series televisives de *La memòria dels cargols*, *Oh! Espanya* i *Oh! Europa*.

Entre 1983 i el 1992, és membre de la companyia "La Cubana" dirigida per Jordi Milan. Forma part del repartiment a *Cubana's delikatessen*, *La Tempestat*, *Cubanades a la carta*, *Cómeme el coco*, *negro* i *Cubana Marathon Dancing* i dels espectacles televisius *Aquest cap d'any TV3 no fa res*, i les series *Els Grau* i *Les Teresines*. Últimament, també ha coprotagonitzat *Campanades de boda* i *Gente Bien*.

Ha rebut diversos guardons al llarg de la seva carrera, entre els quals es compten el Premi Butaca com a Millor Actriu de Musical per *El temps de Planck* de Sergi Belbel i el Premi de l'Associació d'espectadors del Teatre Del Mar de Palma de Mallorca per *Les dones som com som!*. També ha rebut una nominació al Premi Butaca com a Millor Actriu per *BCN Mapa d'ombres* i una nominació al Premi Max per *Peer Gynt* d'Ibsen dirigida per Calixto Bieito.

A part, també ha estat columnista a Time Out BCN, fotògrafa de Tele/eXpres i freelance en diferents publicacions (Entreviu, Jano, Lecturas, etc...)

Actualment té en cartera diversos projectes per properes temporades.

Júlia Bonjoch

Actriu

Actriu, cantant, ballarina i violoncel·lista, neix el 19 de desembre del 1994 a Cardedeu. Inicia la seva formació de dansa als 3 anys i ho complementa amb estudis de Violoncel i Piano al conservatori de música de Granollers. Als 7 anys comença la seva formació de teatre musical a l'escola Memory de Barcelona. Debuta professionalment als 12 anys amb els SP3 (el grup musical del Club Super3, TV3). Graduada en Art Dramàtic a l'Institut del Teatre, ho combina amb classes de cant (amb diverses professionals de la veu) i classes de dansa (Jazz, Contemporani, Hip-Hop) i claqué amb Maria Bossy. Des d'aleshores ha format part de projectes professionals com: *El Temps i els Conway* (Àngel Llàcer); *Pares normals* (Sergi Belbel); *Cantando bajo la lluvia* (Àngel Llàcer); *Pegados* (Alicia Serrat i Enric Cambray); *La jaula de las locas* (Àngel Llàcer i Manu Guix); *El petit Príncep* (Àngel Llàcer, Manu Guix); *Bodas de sangre* (Oriol Broggi; La Perla 29); *Terapia de mierda* (Marta Buchaca); *Aladdin #Thepopmusical* (Dani Cherta, La Roda Prod.); *Alícia al País de les Meravelles* (Jordi Andújar i Marta Buchaca); *Els fantàstics* i *Geronimo Stilton* (Manu Guix); *La rebel·lia possible* (José Sánchez Orosa); *Romeu i Julieta* (Christian Atanasiu), premiada pel seu paper de Julieta com a millor actriu al Festival Gats, de Pequín. També l'heu pogut veure en projectes audiovisuals com: *Un novio para mi mujer* (Laura Mañá, Universal Spain); *Drama* (Ginesta Guindal i Dani Amor; El Terrat i Playz); *Contiguo* (Cintia Ballbé); *El día de mañana* (Mariano Barroso, Movistar+); *Arrels* (Júlia Peguera, BTV); *Bohèmia* (Anna Petrus); *Cervantes contra Lope* (Manuel Hueriga, TVE); *Fassman* (Joaquim Oristrell, TV3).

Empreses patrocinadores

Amb la col·laboració de

Institucions

Finançat per

ENTRADES
TEATREGOYA.CAT

GRUPS
PROMENTRADA.COM

Informació general

LALI SYMON

A partir de l'1 de juliol de 2023

Horaris

De dimarts a divendres 20 h

Dissabtes 17.30 i 20.30 h

Diumenges 17.30 h

Preus

A partir de 21 € (consulteu descomptes especials)

Venda d'entrades

Taquilla Teatre Romea - www.teatreromea.cat

Preus especials per a grups a Promentrada

www.promentrada.com

T. 93 309 70 04

Contacte de premsa

Xavi Lleyda, Anna Pérez i Marcel Clement

93 309 75 38 - premsa@focus.cat

Material de premsa a focus.cat/teatre/#premsa

Molt més a

Comparteix la teva experiència

amb el hashtag #LaliSymon

i etiqueta @Teatre_Romea

informació general